

Skepparslöv kyrka

Lunds stift

Kulturhistorisk karaktäristik och bedömning

Åsa Eriksson Green 2022-10-03

Omslagsbild: Flygbild över Skepparslöv kyrka från sydväst, år 2015. Fotograf: Pär-Martin Hedberg, HioPhoto. Bildrättigheter: Lunds stift.

Skepparslövs kyrka från sydväst.

Skepparslöv kyrka

Vä-Skepparslövs pastorat, Villands och Gärds kontrakt, Lunds stift, Skepparslövs socken, fastighet Skepparslöv 70:1, Kristianstad kommun, Skåne län och landskap.

Beskrivning och historik

Kyrkomiljö

Skepparslöv ligger strax sydost om Kristianstad, i mötet mellan Kristianstadslättens storskaliga jordbrukslandskap i öster och den till stor del skogsbevuxna Nävlingeåsen i väster. Området i och omkring byn är mycket rikt på fornlämningar. På slätten öster om byn ligger ett band av förhistoriska boplatser i nord-sydlig sträckning. Här förekommer också stora mängder av lösfynd som exempelvis stenxor, benföremål och pärlor. På åsen finns flera förekomster av fossil åkermark och på höjden strax söder om byn finns omfattande lämningar efter en skansanläggning.

Enligt skånsk ortnamnsdatabas är det äldsta skriftliga belägget för byn år 1178, då namnet skrevs *Schippersleph*. Namnets efterled *löv* har innebörden arvegods och förleden *Schippers/Skeppars* har förmodats vara ett okänt mansnamn.

Den historiska bytomten, enligt 1761-års karta, är registrerad som möjlig fornlämning. Tomten omfattar kyrkan och båda kyrkogårdarna. Det historiska kartmaterialet från 1700- och 1800-talen visar kontinuitet i bebyggelsen på var sida om landsvägen som går i öst-västlig riktning genom byn. Kyrkans plats i den nordöstra delen av byn är densamma som idag. Direkt väster om denna har en större allmänning funnits, följt av ett annexhemman tillhörigt Norra Åsums församling. Annexhemmanets byggnader flyttades ut i samband med laga skiftet. Fram till 1869 var Skepparslöv annexförsamling till Norra Åsum. 1945 blev Skepparslöv åter annexförsamling, men till Vä. År 1906 byggdes ett av stiftets första församlingshem i byn. Idag är byggnaden såld och församlingshemmet inryms i den gamla folkskolan.

Kyrkobyggnad

Kyrkan i Skepparslöv kan bland annat dateras med hjälp av ett brev skrivet av Biskop Absalon år 1170. Av brevet framgår att kyrkan tidigare tillhört premonstratenserklostret i Vä. År 1663 beskrivs kyrkan som murad av gråsten, med tak av bly respektive spån. På 1800-talet beskrivs att kyrkan utöver torn omfattade långhus, kor och absid samt ett vapenhus av tegel i söder. Valvet i tornets bottenvåning liksom ljudöppningar med medeltida tegel i stickbågarna har bedömts vara samtida med tornbygget. Ovanför ljudluckorna, högst upp i tornet finns väl tilltagna gluggar som i senare tid murats igen i liv med yttermuren. Teorier om att gluggarna kan ha tillhört ett skytteloft har dryftats.

År 1841 var medeltidskyrkan svårt förfallen och dessutom alltför liten för församlingen. Beslut om en att bygga en ny kyrka hade fattats och ritningarna, framtagna av arkitekten F.W. Scholander, var godkända. Den nya kyrkan behöll västtornet och under 1841 började de nya yttermurarna att byggas utanför medeltidskyrkan. När de nya murarna var resta revs den gamla kyrkan. En del rivningsmaterial ska ha återanvänts i den nya kyrkan men mycket auktionerades bort för att finansiera bygget. Den 27 augusti 1843 invigdes den nya kyrkan, med flera avvikelser i jämförelse med de av Överintendentämbetet godkända ritningarna. Kyrkans takås låg till exempel 2,5 meter högre än ritningarna vilket gav kyrkorummet en större volym, korgolvet gjordes upphöjt över långhusets golv, en läktare byggdes i väster, predikstolen placerades i söder i stället för i norr, torntrappan som var utvändigt i den nedre våningen flyttades in i vapenhuset. En kapten vid regementet i Kristianstad, Göran af Klercker, verkade som byggmästare och ska bland annat ha bestämt utförandet av läktarbarriären och pelarna till denna. Kyrkoherden var dock missnöjd med af Klerckers förslag till altare och predikstol och bad därför sin personliga vän, arkitekten Carl Georg Brunius, om hjälp. Brunius ritade altare, altarring och predikstol till kyrkan.

Kyrkan från norr.

Fotografier från sent 1800-tal visar att kyrkorummet var målat i ljusa kulörer, med altarkors, altarring och bänkar i kontrasterande mörk kulör. Uppgifter finns att bänkinredningen år 1865 målades i ”ekefärg” vilket sannolikt var en brun ekådring.

1901 lades kyrkans tak om med plåt. En karaktärsomdanande inre renovering genomfördes året därpå då interiören försågs med tidstypiskt måleri i flera färger. Bland annat målades kortaket i kassettindelning i gult och grått. Listverket på altaväggen fick en målad fris upptill medan den nedre altaväggen målades alternativt tapetserades i purpur med medaljonger. Pelarna på sidan av altaret marmorades i gult. Golvet i koret lades med röda och vita viktoriaplattor och de väggfasta bänkarna i koret revs. Altarringen och predikstolen laserades för att efterlikna ek, med detaljer i guld och elfenbensfärg. I långhuset kvadermålades väggarna och taket målades ljusgult. Bänksitsarna gjordes bredare och urholkades för ökad bekvämlighet vilket innebar att antalet platser i kyrkan blev färre. Under läktaren byggdes trapporna in med väggar av pärlspont och svängdörrar sattes in. Läktarbarriären försågs med textfält och spegelfyllningarna dekorationsmålades.

1928 genomfördes nästa inre renovering, finansierad av en donation från en församlingsmedlem. Församlingens önskan var ett mindre kyrkorum med färre sittplatser. Under ledning av domkyrkoarkitekten Theodor Wählin byggdes en förhall under läktaren, sittplatserna reducerades genom att sidogångar lades längs ytterväggarna samt i bakre och främre delen av kyrkorummet. Bänkarna gjordes rymligare och ryggstöden ändrades så att de fick en lutning. Konstnären Karl Dahlkvist

målade friser med bibliska motiv ovanför takfrisen längs kyrkorummets långvägar. I valvhjässan liksom på alturväggen målades änglar, ett allseende öga över altaret samt figurer och landskap ovanför tunnvalvets listverk. Snickerierna målades i grått, pärlgrått och lila och balusterräcken sattes upp mellan långhus och kor.

1968 renoverades kyrkan återigen, denna gång under ledning av arkitekten Torsten Leon-Nilson. Sakristian liksom grindstolparna belades med koppar så att samtliga kyrkans tak nu blev enhetliga. Kyrkans fönster byttes ut till nya bågar av ek. I vapenhuset byggdes en ny trappa till tornet. I koret sänktes predikstolen och försågs med ny trappa, ett nytt altare murades och altarkorset hängdes upp i den övre delen av altarnischen, som målats himmelsblå. Dekorationsmåleri från 1928 bättrades.

Exteriör

Skepparslövs kyrka utgörs av långhus med halvrund absid i öster och torn i väster. Kyrkans murar är huvudsakligen uppförda i gråstensmurverk och fasaderna är spritputsade och vitkalkade. Långhus och absid har en lätt utskjutande, skråkantad sockel målad i grå-svart kulör, på tornet är sockeln enbart målad. Långhuset och sakristian har en murad takfot i flera språng och med ett slätt putsband nedtill som kontrasterar mot fasadernas spritputs. Tornet har en enkel murad taklist med två språng längs takfoten i öster och väster. Torngavlarna är rikt dekorerade med blindingar och avslutas upptill med tinnar. Tornet och långhuset täcks av sadeltak, absiden av ett flackt hjälmtak. Samtliga tak är belagda med kopparplåt.

Huvudentrén ligger i tornet i väster. Muröppningen är rundbågig, och omges av en omfattning med slätputsade halvkolonner i fyra språng. Porten utgörs av dubbla fyllningsdörrar med ålderdomliga beslag. Tympanonfältet är försett med ett halvmåneformat överljusfönster. Ovanför portalomfattningen finns en rund blinding med tresprångig omfattning. På absidens östra sida finns en prästingång med liknande utseende. Här är omfattningen murad i två språng, likaså är tympanonfältet murat och slätputsat. En trappa med två steg leder upp till porten som har dubbla dörrblad med fyllningar av modernt snitt.

Kyrkans fönster är rundbågiga och lätt indragna från murlivet, med gjutna fönsterbänkar i cement. Långhusets fönster har fyra spröjsade lufter med mitt- och korspost samt ett halvmånefönster högst upp. Absidens fönster har samma indelning men något mindre format. På långhusets västra gavel, på var sida om tornet, finns runda korsspröjsade fönster som släpper in ljus på läktaren. Alla fönster har murade omfattningar bestående av två slätputsade rundstavar. Såväl fönster som dörrar är målade i en varmt gröngrå kulör.

Utblick över kyrkorummet och koret i öster från orgelläktaren.

I tornets andra våning finns långsmala muröppningar för ljusinsläpp. I klockvåningen finns rakavslutade ljudöppningar i samtliga väderstreck, försedda med brunmålade jalousiluckor av trä. I höjd med takfoten finns mindre, rektangulära hål i muren. På västra fasaden sitter en rektangulär, svartmålade urtavla med förgyllda visare och romerska siffror.

Interiör

Entrén till kyrkan utgår från vapenhuset i det medeltida tornets bottenvåning. Rummet har putsade och vitkalkade väggar och täcks av ett kryssvalv med fyrkantiga ribbor som smalnar av nedåt. Valvets vederlag utgörs av den nedre delen av tornmuren. Längs södra väggen leder en trätrappa till tornets övre våningar via en håltagning i södra valvkappan. I väggens nedre del finns en stickbågeformad öppning med omfattning av tegel. Dubbla ålderdomliga fyllningsdörrar i den östra väggen leder via ett vindfång in i kyrkan. Dörren ryms i en svagt stickbågig muröppning kring vilken finns en bredare spetsbågig öppning under valvets rundbågiga gördelbåge. Golvet i vapenhuset är belagt med rött tegel. I vindfånget leder dörrar i söder och norr till trappor upp till läktaren. Innerdörrarna är av typen svängdörrar där de övre delarna är glasade med etsade bilder av Olaus Petri och Martin Luther.

Innanför vindfånget finns en förhall med förvaringsskåp, klädhängare och WC. Väggar och tak är vitmålade och snickerier grå. Golvet är täckt med rött handslaget tagel. Ytterligare ett par svängdörrar leder in i kyrkorummet.

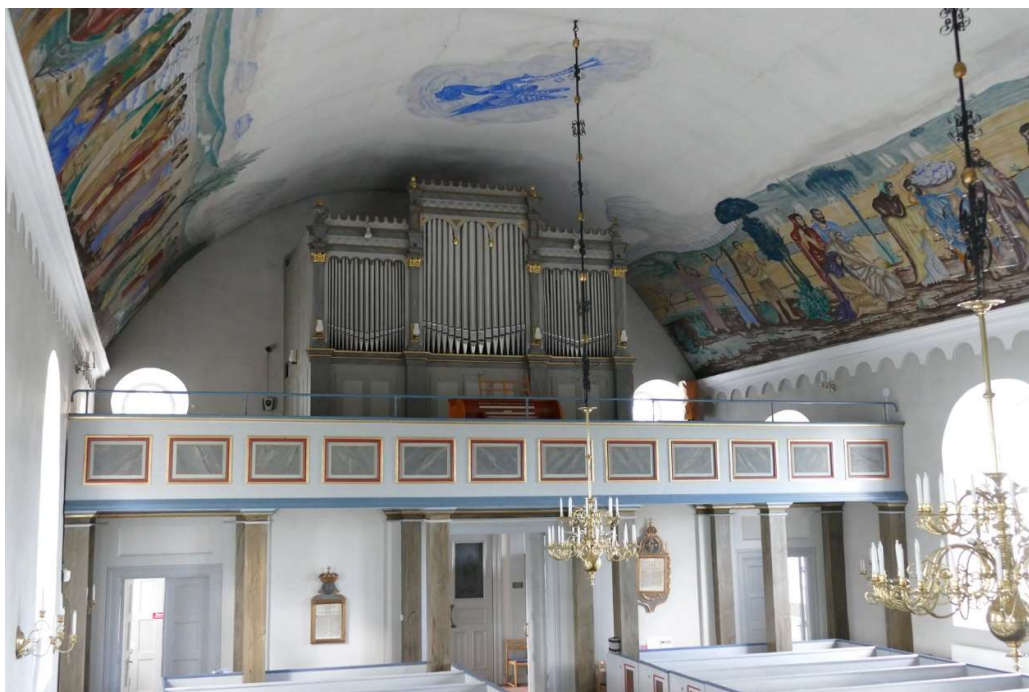
Kyrkorummet är brett och högre. Golvet är belagt med handslaget rött tegel, utom i mittgången som är belagd med kalkstensplattor. Väggarna är slätputsade och avslutas upptill av en rundbågefris följd av ett utkragande listverk mot det tunnvalvda taket. Övergången mellan långhus och kor markeras vid ytterväggarna av pilastrar och i valvet av en tunn, putsad valvbåge målad i svaga kulörer likt en regnbåge. Väggarna är målade i en gråbeige kulör, pilastrar och listverk är vita. Ovan listverket är tunnvalvet försett med heltäckande figurativa målningar från gavel till gavel. På flera platser i valvhjässan finns änglamålningar i blått och grått.

Kyrkorummet upptas av två slutna bänkkvarter på var sida om en bred mittgång. Sidogångar löper längs väggarna. I främre delen av långhuset, mot norra väggen, står en orgel. Mot södra väggen är predikstolen placerad.

Koret är upphöjt två steg över långhuset och en balustrad markerar gränsen på var sida om en trappa. Trappan och golvet utgörs av kalkstensplattor. Balustraden har enkelt profilerad sockel och överliggare i grå kulör, och balustrar i form av kolonner med baser och kapital. Kapitälerna har förgyllda akantusmotiv. Kolonnerna är målade i en ljust beige marmorering.

Centralt i koret finns en arkitekturbunden altaruppsats. I gavelfältet som omger altarnischen finns väggmålningar i form av knäböjande änglar på norra och södra sidan och ett allseende öga direkt ovanför altarnischen. Altarbordet är murat och fristående från altarnischen. En bred altarring med nygotiskt formad balustrad i vitt, grått och bronsfärg avskärmar altaret. På ömse sidor om altärväggen finns dörrar till sakristian. Dörrarna är grå med ådringsmålade fyllningar. De har vitmålade omfattningar av dubbla putsade rundbågar och gråmålade tympanonfält. Över de båda dörrarna finns målade blomstermotiv och murade hjulkors i vitt och blått. På korets norra vägg, i anslutning till orgeln, sitter en del av den äldre kyrkans altaruppsats; ett snidat och polykromt bemålat motiv av nattvarden.

I västra delen av långhuset finns en orgelläktare med läktarfront med gråmålat ramverk och marmorerade fyllningar i gråblå kulör samt ramverk i rött och förgyllning. Läktaren vilar på kvadratiska pelare med profilerade kapital. Pelarna är marmorerade i beige-bruna kulörer. Centralt placerat på läktaren är orgeln med nyklassisk orgelfasad. På ömse sidor av orgeln finns runda fönster som släpper in ljus på läktaren. Under läktaren finns tre dubbla, gråmålade dörrpartier som leder till förhallen, vart och ett i linje med kyrkorummets gångar.

Kyrkorummets västra del med orgelläktare.

Sakristian är ett enkelt utformat rum med vita, slätputsade väggar och slätt innertak samt ett brädgolv. Två fönster och en centralt belägen prästingång vetter åt öster. Mot västra väggen finns förvarings-skåp och över dessa en väggmålning signerad ”K. Dahlqvist”.

Tornets övre våningar nås via vapenhuset. En trätrappa leder genom valvkappan vidare upp till den första tornvåningen. Här finns i ytterväggen en tegelmurad omfattning som är en rest av en äldre ingång till tornet, som då hade en utvändig trappa på tornets södra fasad. I tornet förvaras en del äldre inventarier, bland annat en förgylld halvglob som ursprungligen utgjorde fot åt altarets förgyllda kors. Invändigt syns tornets grova gråstensmurverk tydligt, även om det är slammat och vitmålat. Murade ljusinsläpp finns åt alla väderstreck, men i öster täcks det av långhuset. Bjälklaget liksom klockbocken på nästa våning är grovt och av ek. Ljudluckorna ryms i stickbågiga muröppningar. Strax under murkrönet finns ytterligare muröppningar som senare murats igen i liv med fasaden. Ett rum med enkla brädväggar finns ovanför klockbocken, i anslutning mot västra väggen och kyrkans tornur. Tornets taklag utgörs av sex senmedeltida saxsparrade takstolar av ek. Takstolstassarna och stödbenen har bearbetade detaljer i form av avfasningar och vulster.

Inredning och inventarier

Kyrkans **altare** är murat av tegel som är vitputsat och täckt med en altarskiva av kalksten. Altarskivan har lågerhuggna kanter med ett vitt, urfräst spår i mitten. Altaret tillkom vid renoveringen 1968.

Altaranordningen är till stor del arkitekturbunden och samtida med kyrkans uppförande. Anordningen utgörs av en blåmålad altarnisch med omfattning av slätputsade, vitmålade knippepelare som fortsätter i en rundbåge kring nischen. I nischens övre del är ett förgyllt kors upphängt. Korset stod ursprungligen på ett förgyllt halvklot som i sin tur var placerat på ett altarbord av trä. Upphängningen av korset skedde i samband med en renovering år 1968. Det ursprungliga altarbordet och korset ritades av domkyrkoarkitekten Carl Georg Brunius. Ändringarna i anordningen gjordes av arkitekt Torsten Leon-Nilson.

Altarringen är en del av den altaranordning som ritades av domkyrkoarkitekten Carl Georg Brunius i samband med att den nya kyrkan byggdes. Altarringen är halvrund med en sågad balustrad i nygotisk stil, målad i grå kulör med detaljer i bronsfärg. Överliggare och knäfall är klätt med blå vävd textil.

Predikstolen med tillhörande baldakin ritades av C.G. Brunius i samband med kyrkans byggande. Predikstolen pryddes då av målningar förställande Kristus och de fyra evangelisterna på var sin sida, mellan svarta kolonner. I övrigt var predikstolen målad i ”vit marmorfärg” medan baldakinen var målad i beige och brons. Enligt kyrkans ritningar skulle predikstolen placeras mot norra väggen, men efter protester från församlingen placerades den istället mot södra väggen där den står än idag. 1902 ska den ha målats i ekimitation likt bänkinredningen. Förgyllda texter längst ner på korgens sidor tillkom vid renoveringen 1928, utförda av en målarmästaren Knut Brinck.

Idag har predikstolen åter Kristus och evangelisterna målade i var sitt bildfält, på var sida av predikstolens korg. Bildfälten har alla rödbrun bakgrund. Mellan bildfälten står kolonner som är marmorerade i grå kulörer med förgyllda detaljer. Korgen avsmalnar nedåt och avslutas med ett förgyllt klot. Upptill avslutas korgen av ett profilerat, utkragande listverk. Baldakinen är oktagonal och upphängd med en tvinnad järnstång i taket. Översidan har en snidad fris med bland annat trepassformer, längs kanten på undersidan kartuscher. Från undersidan är en guldfärgad duva nedpendlad. Till predikstolen leder en trappa av ek som tillkom vid 1968 års renovering, då predikstolen även sänktes 40 cm.

Dopfunten är av sandsten och daterad till 1100-tal. Vid renoveringen 1902 konstaterades att funten varit målad, men alla färgspår höggs sannolikt bort av en stenhuggare vid samma tidpunkt. Funten har ett rundbågemonster på sidorna. På funtens undersida är en smal klack som passar precis i den profilerade foten. Idag står dopfunten på en senare tillkommen stensockel.

Bänkinredningen utgörs av två slutna kvarter på var sida om långhusets mittgång. Sittbänkar, gavlar och dörrar är gråmålade med en gråblå överluggare. Dörrarnas fyllningar är marmorerade i bruna kulörer och har rödmålade ramar. I långhusets främre norra del har bänkarna halverats i samband med att orgeln installerades. Bänkarna moderniserades vid en renovering 1928 då de gjordes rymligare och försågs med lutande ryggar. Samtidigt togs bänkar bort längs väggarna, närmast koret och längst bak i kyrkorummet. Färgsättningen härrör från 1968 års renovering.

Kyrkans nuvarande **orgel** är från 1981 tillverkad av Mårtenssons orgelfabrik AB. Orgeln är placerad mot långhusets norra vägg och har en fasad av arkitekten Torsten Leon-Nilson. Orgelhuset är målat i blå kulör och har en form som kragar ut i den övre delen. Piporna är indelade i tre fält varav det mittersta är det högsta med en förgylld stjärna i toppen. Kyrkans första orgel stod på orgelläktaren och byggdes av L. Fogelberg i Lund och A.V. Lundahl i Malmö 1878. När orgeln sattes in förstärktes orgelläktaren i kyrkan med ytterligare bjälkar och två pelare av ek. 1950 köptes en ny orgel in, byggd av Olof Grönlund. Orgelhuset har ett lägre parti av ramverk med luckor. På denna del vilar tre pipfält varav det mittersta är högst. Pipfälten skiljs åt av pilastrar med förgyllda kapitäl. Upptill avslutar en utsågad fris med flera typer av bemålning som förstärker de olika delarna. Hela orgelhuset är målat i olika grå toner med detaljer i guld och bronsfärg. Orgeln från 1950 är fristående från orgelhuset med ryggen mot kyrkorummet.

Kyrkans **klockor** är båda omgjutna i Kristianstad av Johan H. Fries. Storklockan gjöts om 1802 och lillklockan 1820.

Kyrkogård

I Skepparslöv finns två kyrkogårdar; den äldsta kring kyrkan och en senare tillkommen på andra sidan gatan i väster. Kyrkan ligger på den södra delen av den äldsta kyrkogården som i samtliga väderstreck är omgiven av stenvägg med övertäckningar av stenskivor och cement. Ingångar till kyrkogården finns i väster, rakt framför västporten, och i det sydöstra hörnet. Båda dessa har kraftiga murade och putsade pelare med bas, rusticering och utkragande krön under tälthuvor av plåt. Längs västra, södra och delar av norra sidorna utgörs trädkransen av storvuxna oxlar. I öster och norr har trädkransen kompletterats med nyplanterade oxlar på murens

Västporten i Skepparslöv kyrkas medeltida torn.

utsida. Ett fåtal grustäckta gångar finns kvar. De flesta gravplatserna är placerade direkt i gräsmattan. Norr om kyrkan finns flera solitära träd planterade. I nordvästra hörnet gränsar kyrkogården mot den före detta folkskolan och där finns en inkörsväg till kyrkogården. I nordöstra hörnet finns en muröppning med en enkelgrind.

Den äldsta kyrkogården utvidgades norrut under 1800-talet. Kyrkogårdsmuren bakom folkskolan ändrades vid om- och tillbyggnad av skolhuset 1894. 1869 avstyckades en del av annexhemmanets gamla tomt, rakt västerut från kyrkan, för anläggande av ny kyrkogård, planteringsland för folkskolläraren och ”exercisplats” för skolbarnen.

Den nya kyrkogården är indelad i fyra kvadrater, åtskilda av grusgångar och norr därom ett sammanhängande område med bland annat minnes- och askgravlund. Inom de fyra kvadraterna ligger gravarna i nordsydliga rader, de flesta i gräset men några med stenramar och någon enstaka med järnstaket. Kyrkogården omges av klippta häckar av tuja och avenbok samt en trädkrans av oxel och några äldre lindar. Mitt genom kyrkogården, i rak linje från entrén, markerar en allé med plataner och klippt avenbokshäck mittgången. Den norra delen av kyrkogården avskärmas av en rad med pelaravenbok och i anslutning till minnes- och askgravlund finns flera olika sorters träd, bland annat pil, prydnadslönn och ginkgo samt lägre klippta

häckar av idegran och buxbom. Huvudentrén i öster har samma sorts kraftiga murstolpar som på den gamla kyrkogården. En bredare grind finns i kyrkogårdens sydvästra hörn.

Byggnader på kyrkotomten

Mot kyrkogårdens södra sida, mitt för kyrkan, finns ett område omgivet av klippta häckar. Här uppfördes 1955 ett bårhus av murarmästaren Verner Holmqvist, efter ritningar av arkitekten Eiler Graebe. Bårhuset ligger med entrégaveln åt söder. Marken framför är stensatt. Byggnaden är rektangulär och vitputsad på en sockel av mörkt grå granit, under ett sadeltak täckt med rött, enkupigt tegel. På entréfasaden ryms en kraftig träport med dubbla dörrblad i en djup, stickbågig nisch. Entrén flankeras av stickbåriga blinderingar, och i gavelfältet finns ännu en blindering i form av ett kors.

Karaktärisering

Den bebyggelsehistoriska kontinuiteten i området i och omkring Skepparslöv är lång och kyrkans etablering på platsen är en del i denna. Medeltida dokument placerar kyrkan i en historisk kontext kopplad till klostret i det närbelägna Vä.

Kyrkomiljön karaktäriseras av kyrkans vita fasader, grindpartiernas kraftiga, murade stolpar med tälttak och järngrindar samt murarna med synlig gråsten som tillsammans med trädkransen av framför allt storvuxna oxlar bäddar in kyrkogården.

Kyrkans yttre karaktäriseras av 1840-talets klassicerande formspråk i kombination salskyrkans byggnadsvolym och den traditionsenligt placerade absiden i öster. De vitkalkade fasaderna och de flersprångiga fönster- och dörromfattningarna med halvkolonner och vulster är typiska detaljer. Tornet har i sin volym en medeltida karaktär, men införlivas med övriga byggnaden av en gemensam fasadputs och västporten från 1840-talet.

Interiört är det salskyrkans högresta volym, koret som är inkorporerat i långhuskroppen och de stora ljusinsläppen i både söder och norr i kombination med de bibliska takmålningarna från 1930-talet som karaktäriserar rummet. Den arkitekturbundna altaranordningen är ett naturligt fokus i rummet och hör också samman med kyrkorummets övriga putsdekorationer som listverk och friser. Altarkorset, altarringen och predikstolen av arkitekten Carl Georg Brunius i nygotisk stil utgör en del av kyrkorummets byggnadshistoria och bidrar med historisk mångfald till inredningen.

Att tänka på

- Kyrkan med kyrkogårdsmuren av natursten, tidstypiska grindpartier med murade och putsade grindstolpar och järngrindar, gravvårdar och trädmiljön är viktiga delar av platsens kulturhistoriska karaktär och struktur.
- Kyrkan bär spår från flera tidsperioder interiört. De byggnadshistoriska spåren är en viktig del av kyrkorummets karaktär. Var rädd om dessa spår så att ny forskning av efterkommande generationer möjliggörs. Planera eventuella förändringar långsiktigt och eftersträva funktionalitet för att minimera ingreppen i kyrkorummet. I synnerhet miljön på orgelläktaren är ålderdomlig och bör bevaras så orörd som möjligt.

Skydd

Kyrkor och kyrkogårdar tillkomna före 1940 skyddas som kyrkligt kulturminne, enligt *Kulturmiljölagen 4 kap.*

Källor

Underhållsplan för Skepparslövs kyrka, Ponnert arkitekter AB, 2006

Svenskt ortnamnslexikon, Språk- och folkminnesinstitutet, 2003

Dahlberg, Markus (Red) (2015). *Skåne, Landskapets kyrkor*. Riksantikvarieämbetet

Meuller, Hagbert (1982). *Skepparslövs kyrkor: S:t Petri kyrka o. 1170: 1843 års kyrka*. Skepparslöv: Skepparslövs kyrkoråd

Ranebo, Theodor. *Inventering av kyrkklockor i Lunds stift*. Pågående stiftsprojekt.

Internet

Riksantikvarieämbetets söktjänst Fornsök:

<https://app.raa.se/open/fornsok/lamning/8db0990e-1059-4dd7-86fc-65f315fc9e00> (besökt 2022-09-21)

Lantmäteriets söktjänst Historiska kartor: <https://historiskakartor.lantmateriet.se/hk/mapsearch> (besökt 2022-09-21)

Skånsk ortnamnsdatabas: <https://www3.isof.se/beb/SokResultat.aspx?kategori=ortnamn&sprak=1&namn=Skepparsl%03%b6v&filnamn=64831&landskap=Sk%03%a5ne&lan=Kristianstads&harad=G%03%a4rds&socken=Skepparsl%03%b6v&kommun=Kristianstad&lokal=&id=c%03%a0%5cinskanat%05c0000FD3F.pdf&ovrigt=&bild=G%03%a4rds&artal=1178&belegg=Schippersleph&lanskod=&sockenkod=&sokharad=%025&soksocken=%025&sokkommun=%025&soklandskap=Sk%03%a5ne&soklan=%025&sokbland=rubbet.ortnamn&sortering=Bel%03%a4ggs%03%a5r%02c+Bebyggelse-namn%02c+Socken%02c+H%03%a4rad%02c+L%03%a4n&soknamn=skepparsl%03%b6v%025&sokejnamn=&soklokal=%025&sokejlokal=&sokovrigt=&sokkategori=ortnamn&soksprak=Alla&rad=0&lng=14.067607&lat=56.016645&prec=E&kartsiffra=&ntolk=0&selindex=0&sida=0> (besökt 2022-09-21)

Övriga uppgifter

Inventeringsdatum: 2022-09-22

Fältinventering: Åsa Eriksson Green

Rapportsammanställning och foto: Åsa Eriksson Green

Granskning: Maria Sträng

Färdigställd: 2022-10-03

Uppgifter till BBR:

Stomme; murverk – natursten, granit

Fasadmaterial; puts – stänk- och sprutputs

Fasadkulör; vit

Takform; sadeltak, tälttak

Taktäckningsmaterial; plåt – kopparplåt

Antal våningar; 1

Byggnadsdel; absid - öster, sakristia – öster, kor – fullbrett, långhus, torn - västtorn

